

Sygn. akt V ACa 208/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Włodzimierz Gawrylczyk
Sędziowie:	SA Irma Kul SA Maryla Domel-Jasińska (spr.)
Protokolant:	stażysta Anna Machajewska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 r. w Gdańsku na rozprawie
sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w E.

przeciwko (...) Spółce Jawnej I. Ż., R. Z.

z siedzibą w E.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 10 września 2012 r. sygn. akt I C 1091/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Powódka – (...) spółka z o.o. w E., po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, domagała się zwolnienia od egzekucji szeregu ruchomości, wyszczególnionych w piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2012 r., tj. maszyn i urządzeń do produkcji piekarniczej, o łącznej wartości 200 000 zł.

Powódka wywodziła, że określone we wskazanym wyżej piśmie maszyny, urządzenia i inne ruchomości stanowią jej własność i nie było zasadne ich zajęcie przez komornika w postępowaniu egzekucyjnym, skierowanym przeciwko (...) spółce z o.o. w E..

Pozwana (...) Spółka Jawna I. Ż., R. Z. z siedzibą w E. wniosła o oddalenie powództwa zarzucając, że nie zostały spełnione w rozpoznawanej sprawie przesłanki z art. 841 kpc, od zaistnienia których uzależniona jest ochrona osoby trzeciej w postaci zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji.

Wbrew twierdzeniom powódki komornik nie zajął wskazanych przez nią przedmiotów lecz oddał je pozwanej w dozór, na podstawie art. 1046 § 9 kpc, a co za tym idzie żądanie zwolnienia od egzekucji jest bezprzedmiotowe. Nadto powódka uchybiła terminowi do wytoczenia powództwa, określonego w art. 841 § 3 kpc. Informacje o czynnościach komornika, związanych z oddaniem ruchomości pod dozór pozwanej, powódka uzyskała w dniu 27 grudnia 2010 r, zaś z żądaniem zwolnienia od egzekucji wystąpiła w dniu 21 października 2011 r, złożonym w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w T. o sygn. akt (...). Pozwana zwróciła także uwagę, iż Sąd Rejonowy w T., we wskazanej wyżej sprawie, wydał w dniu 19 maja 2011 r. postanowienie nakazujące sprzedaż ruchomości oddanych pod dozór pozwanej i postanowienie to jest prawomocne.

W toku procesu powódka twierdziła, że nie uchybiła terminowi określonego w art. 841 § 3 kpc, gdyż o egzekucji naruszającej jej prawa dowiedziała się od H. D. – prokurenta (...) spółki z o.o. dopiero na początku października 2011 r. Powódka nie była uczestnikiem postępowania sądowego o zezwolenie na sprzedaż ruchomości i nie mogła wcześniej podjąć skutecznej obrony.

Powódka przyznała, że otrzymała wezwania pozwanej do zabrania swoich ruchomości lub wskazania ich właściciela, jednak nie zareagowała na nie z uwagi na zawieszenie postępowania egzekucyjnego. W jej ocenie postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 maja 2012 r. o zezwoleniu pozwanej na sprzedaż oddanych jej pod dozór ruchomości nie może stanowić podstawy do ich sprzedaży, gdyż pozwana wprowadziła Sąd w błąd.

Wyrokiem z dnia 10 września 2012 r. Sąd Okręgowy w T. oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3634 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, czyniąc następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w T. M. G. na wniosek pozwanej, w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w E. z dnia 3 lutego 2010 r, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wszczął postępowanie egzekucyjne w celu wprowadzenia pozwanej w posiadanie nieruchomości i położonych w E. przy ul. (...), objętych księgami wieczystymi nr EL 1E/ (...) i EL 1E/ (...).

W dniu 27 grudnia 2010 r. doszło do przymusowego wprowadzenia pozwanej w posiadanie nieruchomości dłużnika – (...) spółki z o.o. w E., gdyż dłużnik nie wydał dobrowolnie nieruchomości pozwanej, mimo pisemnego wezwania komornika z dnia 3 grudnia 2010 r. i wyznaczenia dłużnikowi w tym celu terminu do 23 grudnia 2010 r.

W czasie czynności komorniczych w dniu 27 grudnia 2010 r. obecni byli: H. D. – prokurent dłużnika – (...) spółki z o.o. i R. D. – prezes zarządu powódki – (...) spółki z o.o. Osoby te odmówiły podpisania protokołu z czynności komorniczych. Zarówno R. D., jak i jego matka H. D. nie poinformowali komornika o tym, że część zabezpieczonych w toku egzekucji ruchomości, znajdujących się na nieruchomości przy ul. (...) w E., stanowi własność powodowej spółki.

Z przeprowadzonej czynności egzekucyjnej komornik sporządził protokół oraz dokumentację filmową i fotograficzną. Na podstawie art. 1046 § 9 kpc komornik oddał znajdujące się na nieruchomości rzeczy ruchome pod dozór pozwanej.

Wśród tych ruchomości znalazły się ruchomości wyszczególnione w piśmie procesowym powódki z dnia 12 kwietnia 2012 r. (k.54). Kopię wykazu ruchomości oddanych pod dozór komornik przestał dłużnikowi pismem z dnia 29 grudnia 2012 r.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2010 r. Sąd Rejonowy w E. zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) do czasu prawomocnego rozpoznania skargi na czynności komornika. Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2011 r. komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie (...), zaś postanowieniem z dnia 8 marca 2012 r. podjął je, aby następnie je zakończyć i ustalić koszty postępowania egzekucyjnego.

Pozwana pismami z dnia 3 stycznia 2011 i 14 stycznia 2011 r. wezwała dłużnika (...) spółkę z o.o, powódkę (...) spółkę z o.o. i osobiście prezesa zarządu powódki do odbioru ruchomości stanowiących ich własność i oddanych pozwanej pod dozór, ewentualnie o wskazanie właścicieli tych ruchomości. Adresaci wezwań nie zareagowały w żaden sposób na treść wezwań, w wyznaczonym w nich terminie, w związku z czym pozwana złożyła w dniu 15 marca 2011 r. do Sądu Rejonowego w T. wniosek o zezwolenie na sprzedaż oddanych pod dozór ruchomości.

Dłużnik – (...) spółka z o.o. w piśmie z dnia 14 kwietnia 2011 r. wniosła o oddalenie wniosku pozwanej zarzucając, iż postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona, a w pomieszczeniach budynku położonego w E. przy ul. (...) część ruchomości stanowi własność firm leasingowych.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2011 r. sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w T. zezwolił na sprzedaż ruchomości oddanych pod dozór pozwanej, w tym ruchomości, których powódka domaga się zwolnienia do egzekucji w niniejszym postępowaniu.

Zażalenie dłużnika na to postanowienie zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 października 2011 r.

W dniu 28 października 2011 r. do Sądu Rejonowego w T., do sprawy o sygn. (...) wpłynęło pismo (...) spółki z o.o. w E., z dołączonymi fakturami zakupu w dniu 1 grudnia 2006 r. przez tę spółkę od (...) spółki z o.o. wszystkich ruchomości, których zwolnienia od egzekucji domagała się powódka w rozpoznawanej sprawie. (...) spółka z o.o. domagała się wyłączenia tych ruchomości ze sprawy (...).

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd ten zwrócił uwagę, że powódka nie wykazała aby przysługiwało jej prawo do ruchomości, które wymieniła szczegółowo w piśmie z dnia 12 kwietnia 2012 r. Z treści faktury nr (...) znajdującej się w aktach sprawy o sygn. (...) Sądu Rejonowego w T. wynika jasno, że właścicielem tych nieruchomości jest (...) spółka z o.o. w E., a nie powódka.

W związku z powyższym powódka nie posiadała legitymacji procesowej czynnej do wytoczenia powództwa ekscydencyjnego na podstawie art. 841 kpc.

Nadto wbrew twierdzeniom powódki wskazane przez nią ruchomości nie zostały zajęte w toku egzekucji prowadzonej przez wierzyciela wobec dłużnika (...) spółki z o.o, lecz zostały oddane przez komornika pod dozór pozwanej, na podstawie art. 1046 § 9 kpc. W tej sytuacji żądanie zwolnienia tych ruchomości od egzekucji Sąd Okręgowy uznał za bezprzedmiotowe.

Niezależnie od powyższych argumentów, skutkujących uznaniem bezzasadności powództwa, Sąd I instancji wskazał, że powódka wnosząc pozew o zwolnienie określonych ruchomości od egzekucji uchybiła terminowi wynikającemu z art. 841 § 3 kpc.

Powódka dowiedziała się o podjętych przez komornika czynnościach w dniu 27 grudnia 2010 r. co wynika jednoznacznie z protokołu z czynności egzekucyjnej z dnia 27 grudnia 2010 r. zaś pismo w przedmiocie zwolnienia od egzekucji, zakwalifikowane jako pozew, złożyła do Sądu w dniu 21 października 2011r.

Nadto w dniach 3 i 14 stycznia 2011 r. powódka została wezwana przez pozwaną do odbioru oddanych jej w dozór ruchomości lub wskazania ich ewentualnych właścicieli. Mimo otrzymania tych wezwań powódka nie podjęła żadnych czynności zmierzających do ujawnienia swoich uprawnień właścicielskich, w tym nie wytoczyła powództwa przeciwegzekucyjnego.

Powyższe uzasadniało oddalenie powództwa na podstawie art. 841 kpc i orzeczenie o kosztach procesu w oparciu o art. 98 kpc.

Powódka wywiodła apelację od powyższego wyroku, skierowaną przeciwko całości rozstrzygnięcia.

Skarżąca zarzuciła błędne ustalenia faktyczne, które legły u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia, polegające na przyjęciu, że właścicielem ruchomości, których zwolnienia od egzekucji żądała powódka, jest (...) sp. z o.o., jak również, iż powódka uchybiła terminowi do wytoczenia powództwa opartego na art. 841 kpc.

Apelująca wywodziła, że dysponuje fakturą wystawioną przez (...) sp. z o.o., z której wynika, iż powódka jest właścicielką ruchomości, których domagała się zwolnienia od egzekucji. Do apelacji powódka faktury potwierdzającej zakup tych ruchomości nie dołączyła.

Nadto wywodziła, że nie zareagowała na wezwanie strony pozwanej do zabrania swoich ruchomości lub wskazania ich właściciela, gdyż wiedziała o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego wobec (...) sp. z o.o. i czekała na prawomocne zakończenie tego postępowania.

Twierdziła również, że od 2006 r. jest najemcą pomieszczeń znajdujących się w budynku przy ul. (...) w E..

W odniesieniu do uchybienia terminowi z art. 841 § 3 kpc powódka wskazała, że w dniu 27 grudnia 2010 r. nie była wskazana jako podmiot zobowiązany do opróżnienia pomieszczeń i wydania ich wierzycielowi, nie była stroną postępowania egzekucyjnego i nie było podstaw aby wykorzystywać „prywatną” wiedzę o toczących się postępowaniach wobec (...) sp. z o.o. Powódka zakwestionowała wycenę urzędzeń, co do których pozwana uzyskała zgodę na sprzedaż w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 maja 2011 r. i wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 200 tysięcy złotych „za utratę powierzonego pod dozór mienia naszej spółki”. (k.283).

Pozwana domagała się oddalenia apelacji powódki i zasądzenia od niej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż Sąd Okręgowy wydał wyrok w okolicznościach sprawy prawidłowy i nie poczynił wskazanych przez skarżącego błędnych ustaleń faktycznych, skutkujących naruszeniem art. 841 kpc.

Nie ulegało wątpliwości, że powódka domagała się zwolnienia określonych ruchomości od egzekucji, gdyż wskazywała w swoich pismach procesowych na art. 841 kpc, regulujący dopuszczalność powództwa ekscydencyjnego. Nie ulegało też wątpliwości, że wskazane przez powódkę ruchomości nie zostały zajęte przez komornika lecz oddane przez niego pod dozór pozwanej, w oparciu o art. 1046 § 9 kpc, a zatem słusznie uznał Sąd Okręgowy, że powództwo o zwolnienie tych przedmiotów od egzekucji było bezprzedmiotowe.

Abstrahując od powyższego stwierdzić należy, że powódka wiedziała o oddaniu pod dozór pozwanej określonych przedmiotów, była przez pozwaną wzywana do odebrania swoich ruchomości i na wezwania nie reagowała, tłumacząc to w niniejszym postępowaniu z jednej strony łączącym ją z dłużnikiem stosunkiem najmu, z drugiej zaś strony zawieszeniem postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika.

Stanowiska powódki nie sposób zaakceptować w sytuacji, gdy powództwo o ochronę naruszonego posiadania, wytoczone przez powódkę przeciwko pozwanej Sąd Rejonowy w E. oddalił prawomocnym wyrokiem z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt (...), zaś zarówno powódka, jak i jej prezes byli wzywani pismami z dnia 3 stycznia 2011 r. i 14 stycznia 2011 r. do odbioru swoich ewentualnych ruchomości i nie udzielili na te pisma żadnej odpowiedzi.

Nie można zaakceptować poglądu powódki, iż „prywatna” wiedza jej prezesa, który był obecny przy czynnościach komornika wykonywanych w dniu 27 grudnia 2010 r, o tych czynnościach pozostawała bez znaczenia dla biegu

terminu z art. 841 § 3 kpc. Powódka z jednej strony powzięła informacje o czynnościach komorniczych zarówno w dniu 27 grudnia 2010 r, jak i później, z pism pozwanej z 3 stycznia 2011 r, i 14 stycznia 2011 r, i miała możliwość domagania się wówczas wydania należących do niej ruchomości, czego jednak nie uczyniła.

Z drugiej natomiast strony powódka uzyskała informacje o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego wobec (...) sp. z o.o., również w sposób „prywatny”, gdyż nie była uczestnikiem tego postępowania, co nie przeszkadzało jej tłumaczyć swojej bezczynności, po wezwaniach pozwanej do odebrania rzeczy, tak uzyskaną wiedzą.

W powyższym zakresie powódka wykazała daleko idącą niekonsekwencję.

Nie zostało wreszcie w sprawie przez powódkę wykazane, na co słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że przysługuje jej własność ruchomości określonych w piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2012 r. (k. 54). Powódka nie przedłożyła faktur potwierdzających zakup tych ruchomości, ani w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, ani nie dołączyła ich do apelacji, mimo wskazania w jej treści, że fakturą zakupu dysponuje. Twierdzenia powódki w powyższym zakresie nie zostały zatem w żaden wiarygodny sposób udowodnione, zaś wobec przedstawienia przez (...) sp. z o.o. w sprawie Sądu Rejonowego w T. o sygn. akt (...) faktur zakupu tych samych ruchomości w 2006 r. od (...) sp. z o.o., okazały się całkowicie niewiarygodne.

Zgodnie z art. 383 kpc w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami, stąd zgłoszone przez powódkę w piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2013 r. żądanie zasądzenia od pozwanej kwoty 200 000 zł „za utratę powierzonego pod dozór mienia naszej Spółki” nie mogło zostać uwzględnione.

Nie znajdując uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutów i wniosków skarżącej należało apelację oddalić, w oparciu o art. 385 kpc i orzec o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 kpc.